

ling var dalet, og at man ikke havde udnyttet de gjorde fund optimalt. Vi ville efter 2012 ved en eventuel udbudsrunde så have fået et dyk, og man måtte forvente, at nye operatører, som ikke har den samme indsigt i de komplicerede undergrundsforhold, vi har i den danske del af Nordsøen, ville have taget sig en risikopræmie for at gå i gang med den opgave.

Kl. 11.10

I Venstre har vi det overordentlig godt med, at det er A.P. Møller og DUC, der nu fortsætter i Nordsøen frem til 2042.

Det er et ordentligt foretagende, vi her har med at gøre, lige fra 1962, hvor hr. A.P. Møller engagerede sig i noget, som den danske stat ikke selv turde gå ind i og investere i, over hr. Mærsk McKinney Møller, der har øget aktiviteten og investeringerne i Nordsøen og været med til at skabe i tusindvis af gode danske arbejdspladser. Det er et foretagende, som internationalt er anerkendt for seriositet, og det er et foretagende, som i enhver sammenhæng har vedkendt sig sit ansvar for det danske samfund. Det skal med i betragtningen, når vi behandler denne store sag i dag, og det skal også anerkendes. Det gør vi i Venstre.

Vi anerkender også, at der er en række partier her i Folketinget – Dansk Folkeparti, Kristendemokraterne og Det Radikale Venstre – som har været parate til at tage et ansvar for en så vidt-rækkende aftale. Det er klogt, det er rigtigt, og det er ansvarsbevidst.

Sagen har fået en overordentlig solid behandling i Folketinget. Regeringen har valgt at lægge aftalekomplekset ned i Folketingssalen som beslutningsforslag, det har været drøftet her mange gange, det har været drøftet i offentligheden i rigt mål, vi har haft samråd i udvalgene, der er stillet og besvaret mere end 250 spørgsmål, og vi har haft en folketingshøring. Det er i sandhed et sagskompleks, som er blevet overordentlig grundigt demokratisk behandlet og belyst. Det er vi tilfredse med, sådan skal det være, og sagen kan bestemte også fåle det.

Socialdemokratiet har valgt at stemme ja til skattelovdelen og til undergrundsloven, men nej til selve aftalen. Socialdemokratiet har valgt at spise pynten på smørrebrødet, kan man sige, og så lade rugbrødet ligge. Ja, det er jo karakteristisk, når man vil føre de rene hænder politik, når man vil stå frit, og når man ikke er parat til at tage et langtrækkende ansvar for det danske samfund. Det må Socialdemokratiet så om, det kan vi ikke gøre mere ved.

Vi har forsøgt at lægge op til en proces, hvor der blev fremskaffet alle de oplysninger, det har været muligt at give i denne sag, men Socialdemokratiet har altså valgt at sige nej, og det til trods for, at hr. Mogens Lykketoft så sent som den 17. februar i år i Ugebrevet A4 udtaler:

»Vi har hele tiden ment, at der skal en forbedring af samfundets udbytte af afkastet i Nordsøen. Det er et rimeligt mål, at staten modtager omkring halvdelen af overskuddet fra undergrunden.«

I Jyllands-Posten den 25. februar gentager hr. Mogens Lykketoft synspunktet:

»Det er Socialdemokratiets forudsætning med det nuværende prisniveau for olie og gas, at der i resten af denne koncessionsperiode til 2012 mindst skal betales halvdelen af profitten til samfundet, muligvis lidt mere.«

Hr. Auken er citeret for i Jyllands-Posten den 1. juli at sige, at det afgørende for Socialdemokratiet er, at samfundet får betydelig mere af værdierne end i øjeblikket, mindst halvdelen af produktionsværdien.

Her har vi altså en aftale, som set over hele perioden giver det, der kaldes et government take på omkring 61 pct., i modsætning til, hvad det nuværende aftalegrundlag har givet: 40 pct. 61 pct. står altså over for de omkring 50 pct., som hr. Mogens Lykketoft og hr. Auken tidligere har udtalt som værende Socialdemokratiets mål.

Kl. 11.15

Jeg spørger: Hvad er det, Socialdemokratiet i virkeligheden er utilfreds med? Jo, det er kompensationsaftalen. Men efter at det er tredje gang, der gribes ind i en aftale med A.P. Møller-Mærsk, er det vel rimeligt, at man vil sikre sig mod et fjerde indgreb. Det er vel rimeligt, at man vil sikre sig en værnspargaraf, og det er altså den pris, vi har måttet betale. Jeg er overbevist om, som økonomi- og erhvervsministeren flere gange har udtalt, at det ikke havde været muligt at opnå en aftale, hvis ikke kompensationsbestemmelsen havde været med. Det er vi overbevist om er tilfældet.

Vi er også af den klare opfattelse, at Socialdemokratiet i virkeligheden ikke er grundlæggende utilfreds med aftalen og det foreliggende, opfølgende lovgrundlag, men at det er et forsøg på at føre gold oppositionspolitik og manglende evne til at tage ansvar, og så har man fundet en knage at hænge sin hat på. Men det er nu Socialdemokratiets sag, dem om det. Vi er grundlæggende godt tilfredse med aftalen og den lange, grundige proces, som aftalen har været gen-